

BORSSZEM JANKÓ

A VERKLIS.

Fiúk. — Jaj bácsi, ne hagyja még abba a mi kedves muzsikánkat!

T-fe. — Persze ti kölykök, hogy ti tovább ugrálhassatok, az én kalapom meg üres maradjon.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Vadászatok.

MÜRZSTEGRE ment zergét vadászni
A két császár-király.
Derék dolog szirtekre mászni
Zergéért — annyi áll.

Mig itt rakásra hull a zerge
Es hangozik a hegy,
Királyfiunknak más a terve:
Ő medve-lesre megy.

A jó, kedélyes velszi herczeg
Görgényben várja már;
Vigan suhannak ott a perczek,
A medve ritka bár.

S a mi királyfink és az angol,
Mint két vidám barát,
Medvét hajhászva tör, csatangol
Görgény erdőin át.

A medvehajsa vig, kedélyes,
A két princz jól mulat;
De Mürzsteg táján ünnepélyes,
Komoly a hangulat.

Királyfinak mi sem tilalmas,
Rá még ki sem vigyáz,
Ha már a zergehajsz unalmas,
Megy és medvét vadász.

De hogyha császár, ki vadászva
Nyomon maczkót követ:
Fejét neheztelődve rázza
A muszka nagykövet.

S reptül a jegyzék erre, arra:
Ez czélzás, semmi más!
És Európát fölzavarja
A muszka jajtátás.

S veszélybe jut a drága béke,
Gyütlemlik a boru, —
S a császár-medvehajsa vége
A — muszka háboru.

S ha már üvölt a muszka medve
A zord Kárpát hegyen,
A németnek elmén a kedve —
S vadászni — nem megyen.

Mürzstegben szent még a szövetség.
Az most csupán a fő,
Hogy sutba majd akkor se vessék,
Mikor a medve jó.

LEVELEZÉS.

Strossmayer püspök urnak

Diakovár.

Méltóságos uram!

Neheztelve van szerencsém beküldeni a »Kölnische Zeitung« azon számát, melyben védirata a pápához foglaltatik. Világos, hogy apokryph, de nem akarom dementálni, amíg a felhatalmazást meg nem kapom. Kérem azt, hogy »Obzor«-unkban azonnal agyon csépelhessem a Kölnischét, a koholmány szerzőjét és természetesen Magyarországot is.

Utasítást kér kiváló tisztelettel

Zágráb oct. elején.

Racski,

kanonok.

Kedves Racskim!

Vettük levelét, de nem siettünk a válaszudással, mert azt tartjuk, még ráér.

Végre is ez a koholmány reclam magas személyünknek, és a reclam mindig kedves a Mi színünk előtt. A belovári kitüntetés után majd egy hónapig foglalkozott a világ sajtója Velünk.

Most megjelenik az apokryph védirat. Ujabb anyag két hétre, ha nem ütjük agyon idő előtti dementivel.

Aztán jön az eredeti, igazi védirat. Anyag három hétre.

Biztosak lehetünk tehát abban, hogy a világsajtó egy ideig kötelességszerűleg fog Dicső Egyéniségünkkel foglalkozni.

Tehát csak módjával a dementit!

A Kölnischét különben nem köll szerfölkött paskolni.

Nagy lap! Rá szorulunk.

A szerzőt sem kell igen bántani, hiszen jó szolgálatot tett Nekünk az a legényke.

De Magyarországot ez alkalommal se kiméljük. El kell rajta verni a port!

Áldásunkkal

Diakovár octóber közepén.

Strossmayer.

A CZIMERES ÁLLATVILÁGBÓL.

Ezek itt alant boszúsággal nézik a sasok nyájas ölelkezését a levegőben.

Apró hírek.

Heti naptár.

Hétfő.

Nincsen hetedhét országban
Olyan élet, mint hazánkban!
Sütnek, főznek, dagasztanak,
Minden héten akasztanak.

Kedd.

Télire már nincsen gondunk,
Szüreteltünk, lecsapoltunk!
Lop a megye, lop a város,
Hajdu, jegyző, komiszáros.

Szerda.

Gyere pajtás katonának,
Jobb dolgod lesz, mint apádnak;
Adópénzek elsikkadnak,
Neked bizalmat szavaznak.

Vasárnap.

Kedvünket hogy el ne rontsák,
Minden héten hét bolondság;
Sok az áldás, csak úgy dül, és —
Jövő héten országgyűlés!

Csütörtök.

Bámulj német, bámulj franczja:
Negyvenezer a restanczja!
Magyar jognak van kreditje:
Mért ne volna deficítje?

Péntek.

Hát ez milyen furcsa szerzet?
Lutheránus gyülekezet!
Sipka, gallér és paróka —
Muszka magyart rejt a toga.

Szombat.

Dies irae, dies illa...
Kész az ezredik novella;
Közelít a világ vége:
Bébé századik regénye.

† Személyi hírek. Zichy Jenő gr. utasította Waldapfel

Fülöp urat, hogy magát két hónapra szalonkészlettel szerelje föl és azonnal induljon Stanley fölkeresésére. — Bugyik János sürgönykihordó a fővárosban tett körútjából visszaérkezett. — Fenyvessy Ferencz sem mint »Jó szív«, sem mint köz- és magánember e héten sehol sem volt jelen. A jeles államférfi ugyanis szakált eresztvén, két héti, míg férfidisze kihajt, enszabta fogságban gyakorolja magát egy disznóbőrűl szabott s papirosokkal tele gyűrt, általa »államtitkári tárczának« nevezett, kimustrált uti táskának félkézzelel való sűrű emelgetésében. — Keselyű Gyuri községi állatvédő-egyesületi pöttag-helyettes ma ünnepelte meg önfentartási küzdelmének 40 éves jubileumát. — Dr. Bunda József megérkezett a spaai szépségversenyéről s már hozzá fogott a »Szépség útka« című hat kötetes regénye megírásához. — Págovecz Vojtech aszfalt kátránykeverő ma a Teréz-körúton végze simítási műveletét. — Futtaki Gyula udvartartásával hírvadászatra utazott. — Kibitzkopf Eleázár petőfi-utczai régiség-nagykereskedő kijelenti, hogy az »udvari szállító« czimre azért nincs oka áhitozni, mert az Orczy udvarral már ugyis régóta van szoros összeköttetésben. — Károlyi István gr. nem fogadta el a neki felajánlott üsz-büszkiri tartomány királyi trónját, mert ott az alattvalók a felséget per te szolítják.

5 A hirlapok olvasóira, kik az ujságok utolsó hirdetéses oldalát is figyelemmel kísérik, nem csekély meglepetés vár. A legjobb hajnövesztő pomádéról szóló hirdetést ugyanis ezental nem »én Csillag Anna« fogja világgá kiabálni, hanem az ennél is reklámosabb »Én Thurán Anna a hires Loreley-hajjal!«

× A városligeti gyümölcs vásárban árult almáknál csak azt az almát fizettük meg drágábban, amit Éva anyánk megevett.

± Medvevadásaton. Lám királyfiunknak — egyként romlik kedve: — akár jön, akár nem — az a gonosz medve.

× Az ő gyémántos tüje elveszett. Milyen jó, hogy azok a bizonyos nagy urak csak magázzák az embert. Mennyivel szebben hangzik így a részvevő kérdés: »A magá tüje veszett el árrányos?« — mintha ezt per tu kérdeznék tőle.

△ Bismarck Herbert gróf olyan jól mulatott Budapestben, hogy fekete sasnak nézett minden embert.

Sport. A szent-izsák-kerekegyház-malom-szalóki őszi meeting ma kezdődött meg. A késés oka az, hogy községünk intelligenciájának egy része csak most tért vissza a mária-pócsi bucsuról, másik része pedig sarju-kaszálással volt elfoglalva. A jury következőleg alakult meg: Elnök Ruczaháti Tarjagoss Illés. Versenybírák: Csülökfalvai Jércze Daru János és Kányó Zsigmond. Starter: Tropka Cyrill, községi írnök ur. A versenyt mint rendesen, egy most is Ruczaháti Tarjagoss Illés ur hosszabb beszéddel nyitotta meg, fejtegetvén a lovak kulturmissióját hazánk ezer éves történetének véráztatta lapjain. A leírhatlan lelkesedéssel fogadott megnyitó beszéd végeztével Gyűző Karikás Józsi elkurjantotta magát, jelezve, hogy »lőhet már!«

1. Eladó verseny. Futhat minden helybéli születésű ló, mely törvényes származását okiratokkal tudja igazolni. Nevezve voltak: Széru Jóska »Pertu«-ja, Geörch Athanáz »Kajlá«-ja, akol-szállási Vehnyige Olivér »Ménkü«-je és Tojáss Dániel ur »Penész« nevű kancza-szamara. A közönség várakozása Geörch Athanáz »Kajlá«-ja felé irányult; mellette »Pertu« és »Ménkü« — mely lovak még nem pihenték ki szántásból eredt fáradalmaikat — alig jöhettek számba. Tojáss Dániel ur »Penész« nevű szamara szép formát mutatott ugyan, de az anyai örömek előbtestjén állva teherképessége nem állott arányban a mezőnyi hosszúságával. — Sikerült start után megeredt a futam. Nagy baj volt, hogy a versenyt megelőző napon a ronda időjárás és a nagy esőzés olyanira megpuhitotta a talajt, hogy a versenylovak mindannyija besüppedt a sárba; csak »Penész«, mely állati eszélel fölért, hogy hol a baj, viczkándozott fűrgén a czél felé. Mikorra pedig a versenylovakat a közönség és a jury együttes közreműködésével sikerült kivontatni, »Penész« már java részt megfutotta a terepet s könnyen, 18 $\frac{1}{2}$ nyakhosszal érkezett be elsőnek.

2. Kuczora-Handicap. (Dij: 2 véka krumpli és $\frac{1}{2}$ kilo fagygyuertya.) Nevezve csak Bornyaszói Nemeszik Miczisláv kataszteri hivatalnok ur »Hazdrubál« nevű lova volt, mely versenytárs nélkül arisztokratikus könnyedséggel vitte el a díjat. —

3. Urlovasok gátversenye. Nevezve voltak: Brekegéczi Fioridor »Kukuriku«-ja, Bajusz Péter pej »Kandur«-ja, baromlaci Kujtor Ferdi »Gatyá«-ja és Hosenkranz Lébi zsidó bérlő »Sivreléf«-je. A közönség mebotránkozásának adott kifejezést afölött hogy a zsidó bérlő lova is részt vesz az urlovasok versenyén és a jury, mely csakhamar belátta, hogy tapintatlanságot követett el, »Sivreléf«-et kizárta a versenyből. Az ídítás a Hamuczki Jani csürjétől történt. Meglepo egyformasággal haladt a három versenytárs egymás mellett, a mikor a közönség soraiban hire terjedt, hogy az özv. Polifkáné malacza, melyet ezeltől két héttel loptak el, megkerült. A közönség, daczára a jury erélyes közbelépésének, nem volt visszatartható és mindenki sietett haza, hogy a megkerült malaczozt mielőbb láthassa, sőt magok az urlovasok is nezzét vevén a dolognak, szintén a Polifkáné háza felé nyargaltak. Így a jury az urlovasok versenyét hamvazó szerdáig halasztotta el. Totalisateur volt ugyan, de az egybegyűlt pénzekkel a book-maker megszökött.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Pizarro 180 fegyveresből álló ezreddel indult Peru elfoglalására.

— A Nilus annyira megáradt, hogy a lovaknak is gatyakötésig ért a víz.

High Life

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Rrágog á turf, virrágzik á gyep és rrájtá á bookmaker, és szürretel á totalisateur. Gyönyörri ősz! Há lyrrái bookmaker volnék, én is verreszeneznék.

A fine sense, by Ffragezeichen! Lent á pályán favorite szállá czél felé, fent á kárrzáton is. (Mirxt'n, den Doppelsinn?) Lent is, fent is eládók verresenyé. (Bin heut bei Stoss, was?)

Hát még Spaában! Ez volt áztán á run for the apple. Menyvi Évácská ábbán á Spaaradishán, ákinek álmájárrá

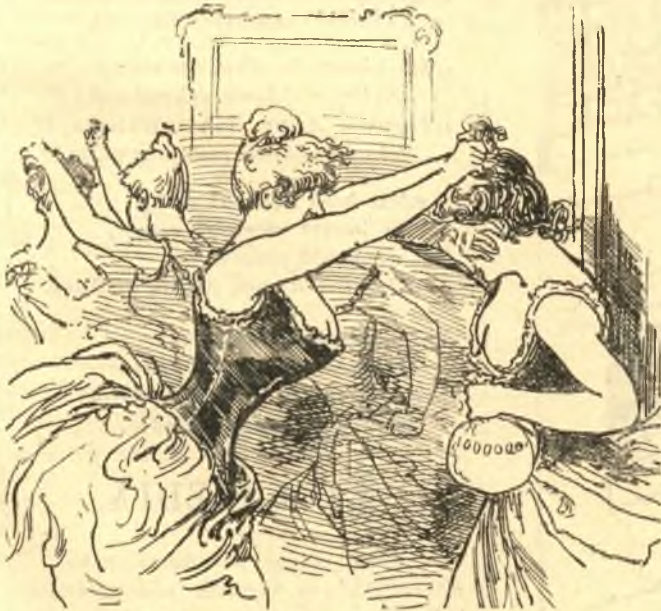
megéhezett á sok Adám — without monger. (Hein?)

Du reste — májmolás. Ezt á sportot mi táláltuk fel. Á mi álmáfá-iskolánk ez. A real apple-woman.

Grosszarrtig, by M^m Adam!

Áz én tipem á kis creol Tosca volt. Kitünő conditio, Fesselnd fesselnd, kárrcsu boká, bocca fina. Há itt lehetnék bocca-maker! If I could be her bosom-friend!

Shaking up, épastrouillant, esquintant, by Kozárrek!
Áztán rrózsáköröm verreseny á muczik közt.

Uj látvány volt. Nagelneu. By Krratzmann!

Áz olimpusi jeu után petit jeu á cursaalbán. Áz ájkák hájnalí pirrjá, á szemek éjszáki feketéje után egy kis rouge et noir, fekete éjszákától hájnalí pirrig. Náczerü volt, sag' i dirr!

Dirr — spannst was? Dirr avec aplomb, Du with purpose, Te nyomátékkál. Mi ugy-é tegezödünk? Ez becsület kérdése chez nous autres. Ehrrensache für Kastengeist. Tout est pertu — fors l'honneur! Á fámi-liá nem engedi á fámiárrítást, á grecsákizmust. Nátúrri: house of commons, house of vulgars! Milyen képet visel áz áz izé? Felágáskodik bennem áz ősvérr és forr bennem a thorough-bred. Ezek á micsodák ázt hiszik, há ván megbizó levelök, ez márr is árrmális. Und hast á án Mándát, bist no ká Mágnát. Most á viszony márr tisztá — dész dank' merr dem cher Pistá. Irrt neki egy levelet: »szé, Herr Grrecsák, szánz ned keck!« Megkáptá a levelet, de nem ment rrá felelet.

Mirr scheint garr i dicht'! Hángulátbá jöttem. Eigentli melancholisch vágyok. Hangli hángulát. Á kis kioszk be ván zárrvá. Kinyujtott lábszárráinkon milyen kecesen voltigirroztak át á szép Tulpenthálnék! En avant la tulipe! Hepp lá, hebroni hebrái rrózsák! Egy járrábíg ennek á sportnák is vége. Lost Kroserr! És pá nektek is, gentry Tinike és Miczike!

Há nincs Hángli, ván Hängli! Há nincs Miczerrl, ván Szimiczerrl! Mink, ákik habituék vágyunk, mindig sárrok sperrszitrról nézzük M. de Budápest grandoeuvrejét. Á mult héten csáknem ápplaudirrozunk neki. Egy ákászott emberre még szebb látni, mint egy felfüggesztett Greshac — ákárrom mondáni Gresham dirrektorrt.

En attendant on attend l'ours. De áz illoyális bestiák sem vesznek két princzet és egy rrudl árrisztokrrátát. Ánnák á demokrraupete vádóczoznak nem kell á vorrschusz!

Sur ce, Krricsi of my soul,
yours ownissime

WONOKLÉC.

nagyon **Eredeti táviratok.**

— Az »Agence Libre« sensatiós sürgönygyárából. —

Budapest, oct. 6. Finis Hungariae! Magyarország Bismarck kívánságára osztrák provinciává degradáltatik, megfosztatván összes jogaitól. És a magyarok mégis ragaszkodnak a német szövetséghez. Tisza ellen akart állani annak, hogy Magyarország alkotmánya elkoboztasék, de a német császár adományozta »fekete sas« rend minden ellenállást legyőzött. Tisza csak teljes nyugdíjt kötött ki a saját és miniszterársainak részére. Meddig fogják a magyarok még a német szövetséget pártolni?

Bécs, oct. 8. Bismarck Herbert gróf azért utazott Budapestre, hogy Magyarország alkotmányának felfüggesztését megpecsételje. Ez meg is történt azon ebéd alkalmával, melyet Tisza Kálmán a casinóban az állam-miniszternek adott. Baross ellenállt, de Bismarck fenyegetőzött s az apját emlegette. Arra mindnyájan elhallgat-tak. Ha ez sem veszi le a hályogot a magyarok szeméről s nem gyógyítja ki némétimádásukból, akkor becsukjuk sürgönygyárunkat.

SPORT.

— Eladó verseny. —

Felsőbb
LEÁNYNEVELŐ
INTÉZET.

— Akadály verseny. —

Események.

Péntek este *Thurán Annát*
Adták elő a színházban;
A premiera közönsége
Égett nagy kíváncsi lázban.

Gyönyörű volt mind a díszlet,
Az arrangement meiningenes;
Korhű s drága volt a jelmez,
Csak a karzat volt ingyenes.

Volt néhány hatásos scéna,
Csak a mese volt hiányos.
Siralomban épp az este
Szánta bűnét *Szimics János*.

Szombat reggel *Szimics Jánost*
Kivégezték a bitófán.
Ezen méltózt a város
S néhány csinos *Thurán*-strófán.

S akik az nap találkoztak,
Kérdék egymást: volt-e jegye? —
„Volt egy drága sarokszékem.
Rosz a darab, — manó vigye!”

„Hisz én *Szimics Jánost* értem!”
„Ej no, én meg *Thurán Annát*!”
„Majd egy fél óráig függött! . . .”
„Nem hiszem, hogy ötször adnák!”

„Mikor megfogá a hóhér . . .”
„Ah a szegény szende lélek!”
„Kérem, — *Szimics Jánost* értem,
„*Thurán Annáról* beszélék.”

„Mit bánom én *Thurán Annát*!”
„*Szimics János* nekem nulla!”
„*Thurán Anna* csak csinálmány!”
Szimics János csak egy hulla!”

S egész késő szombat estig
Igy beszél az egész város;
Két uralkodó planéta:
Thurán Anna, Szimics János.

De vasárnap délelőtt már
Budapestnek más a kedve:
Szimics Anna, Thurán János —
Egykép el vannak feledve.

CYCLOPEDIA.

Körmöczbánya = díjnok-egylet. —
Kül(cul)föld = Segesvár (németül Hinter-
indien.) — Bánréve = Zágráb. — *Sza-
badka* = kis demimonde. — *Nyitra* = ka-
pus. — *Illava* = (ab elillando) rendőrségi
börtön. — *Kis-Bér* = napszám.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O német sászár o Romába mén. Vojjon lesz é fagonotjo? És ho lesz, mi lesz? — Béke-i, vodj háboró? Mert oz bizomos, hodj ma edjik se nincs von.

☆ O »Jó szív« sarsjedeken von rojta oláirva o Tiszo Kálmánné ü exelencziója mint elnök, gráf Appongye sopán sak mint olelnük. Ho o gráf Appongye onyi se nem leheti mint o Tiszo

Kálmántul o feleség, hojd okor ü lepípálni o miniszter elnökt?

☆ Oz o bizomos eszéki fiotol zsornaliszt, omi irtó oztot o mentegetüzü irotot o Strossmayertül, kezdi ozt egy homis czitáttal. Sak ottül úvokodjon, mert oddig fogjo ü czitálni homisan, mig mojd edszer ütet tonálnak czitálni — de nem homison.

☆ Oztot alvasok, hojd o Csonka Bálint oreság megint megszökte o bürtünbül. Nodszerü! Mindlunk még o bürtün örök is o személyes szobodság sérthetlenségére úrködnek.

☆ Oztot írnak, hojd nálunk o hodseregben nincsen zsidó generál. Kölömös! Még sincsen generalversammlung zsidó nélkül!

☆ Oz o fekete sos nem hiábo van edj rogodozó modár; — oz emberek el vonnok tüle rogodotvo.

☆ O móltkor nem tetszette, hojd o Strossmayer oreság rosól mosokodto mogát. Mostand kitönik, hojd oztot o bizomos levélt nem is ü írta. Onnál stroszabb. Tehát se hod se nem mosokodto mogát!

Lutheranus országgyűlés.

Szontágh Pál. Quousque tandem abutere patientia nostra, o Mudron?

Mudron. Szontágh Pál ur a régi Magyarországról beszél. Azóta megváltoztak a viszonyok, csak Szontágh Pál ur nem akar megváltozni. Én mint egyes személy mentem el Kiebbe a dunáninneni egyházközség megbizásából, és mint méltóztatnak látni mint egyes személy tértem onnan vissza. Egyszer egy pedig, elementáris felfogás szerint, csak egy. Hogy mit tettem én ott? Furcsa kérdés! Ettem, ittam, mert etettek és itattak. Oh az oroszok jó emberek, (könnyezve) az oroszok becsületes emberek. Aztán mi köze az uraknak ahhoz, hogy mit rejték bensőmben? (Halljuk! Lássuk! Ki ne add magadból, te!) Kiváncsiak tudni? Megmondom hát azt is. Mély fájdalmat. (Általános elhülés.) Nem az én tót testvéreimnek elnyomatása fáj nekem, hanem az, hogy ő felsége Strossmayert igen — de engem leszidásra nem is méltatott. Oh, ma már a mártéromság is keserves kenyér. (Könnyezve leül.)

Dula Máté. Ság ság jól beszíli pán Mudrony, nem-ság oroszul, de okosul izs. (Ne viccelj Matyi!) Sáhogy

negi ván genge termiszet, izs nem ugy odavágni meri zokos szót mint im. Im pedig aztat mondok: reszkessiteg zoros zországtul, mer ha fogja világot czivilizalnyi, jaj lesz negdeg. Sirni fogjátok ézs ming fogunk erelni. Hállgásátok hát zokos szóra. Zokos pedig zorszagba sag három tótočka van: a Strossmayerka, a Mudronka is im magam. Há pedig zokos beszid nem kell: na moj dusu felpakolok zenyim gizs hintocskara ézs itt hagyog zorszagot. (Leül és megolvassa kabátján a gombokat.)

Üzleti jelentés.

Ezennel tisztelettel tudomására hozzuk a legmagasabb és magas uraságoknak, hogy bürszállító üzletünkkel felhagyunk, a raktáron levő bürünkre magunknak lévén szükségünk. Köszönetet mondvá az eddigi gyakori látogatásért, maradtunk tisztelettel

Görgény-Szt-Imrén, 1888 october 10.

Maczkó, Bocs és Társai
cs. kir. udv. medvebür-szállítók.

Ítélet idő.

Pap (a delinquenshez.) — Neked fiam jó, te itt maradsz. De nekem még vissza is köll mennem ebben a czudar időben!

Tinike a színházban.

„Thurán Anna.“

*Fűz! Bülbül ül? Tűz üz, fűrj?
Szűm, hü szűz szűm, csűrj, gyűrj, türj!*

(Felleghy Adolár »Éjjéli lant« című költeményfüzéréből.)

E bűv hangzatu szókkal csitítám le izgalomtól remegő keblemet. Oh Anna, Thurán Anna, te idézted elő e hangos dobogást!

Sejtelmem nem csalt... valóban rokon szellemre találtam benned: szerelemre éhező ártatlan lelket. A mint felbomlott hajjal ott jársz-kelsz, senkitől meg nem érteve — én megértettelek, mert tudtam, hogy ez a csirázó szerelem haj — nala valea.

Velitorisz megjelen. Egy pillanat, egy mozdulat és ti egymáséi vagytok. Egymás szemébe néztek avval az átható, mély tekintettel, a mely a láva tüzpillantása. (V. ö. Gáborka István a n. m. vallás- és közoktatásügyi miniszter által ajánlott »Természettudomány« 23. l.) Mert

»A szerelemnek utjai kifürkészhetlenek.« (Nyeögh Balambér »A kebel zuhadarjai« 238. l.)

És, óh szerencse! — semmi sem áll a boldogság útjában. A papa és a pap áldása egymást követik.

Férjed azonban, — mert

»A férj másként beszél, mint az imádó!« (Szirtfoky Géza »Gondolatok« 113. l.)

meg akar szökni a nászjél elől, talán hogy érdekesebbé tegye magát. De te könnyű szerrel visszatartod.

Az irigy függöny legördül és elzárja részvevő szemeink elől a legérdekesebb jelenetet.

»Mert vannak mozzanatok az emberi életben, melyek nem a világ profán szemei elé valók.« (Borsika Mátyás »A véres kalapkatulya rejtelmei« 2578. l.)

De jobb is ez így, mert mindenki a saját szemérmes képzelődésének élénksége szerint festheti ki magát a jelenetet. Nem igaz, álmatlan éjszakáim Birije?

A második felvonás végén már megindul a bonyodalom, mert

»Összeütközés nélkül nincs drámai fejlemény.« (Asztalos Péter: »Elkesszólástán« 175. l.)

Szegény Anna rossz hirbe jő. A harmadik felvonás telve van élénk cselekvénnyel: Annát halálra ítélik, mert házasságtörő. Istenem, csak tudnám, mit jelent e szó! Tán te tudod, Biri lelkem. A negyedik és utolsó felvonás a bonyodalmat megoldja: Annát, aki a férjének maitresse e volt, Velitorisz ártatlannak nyilvánítja a számosan jelen volt közönség előtt.

»Ez a darab dióhéjban.« (Timár László »Az esztétika rövid vázlata« 28. l.)

E tárgyhoz járul a történeti háttér. Azok a remek diszletek, festői csoportok, kürt, dob, ágyu, villámlás, dörgés, boszorkány, medve, medvetánczoltató, tanácsosok, polgárok, katonák! Mindez olyan történetivé teszi a drámát, hogy szinte vélem hallani Lehelváry urat, midőn vissza legyintve halvány homlokából festői fűrtözetét, érdekesen pillant rám, mialatt a 30 éves háboru borzalmait rajzolja.

A végső jelenet! Anna a börtönben! Ez fölülmul minden operai várakozást. Mindnyájunk szive összefacsarodott és éreztem, hogy Anna minden szavával mint csavarja összebb-összebb, hogy mi is érezzük az ő fájaldalmát.

A börtön minden rémét láttam. De részvevő figyelmet nem kerülte ki, hogy a legapróbb részletekre ügyelő rendezőség mégis kifelejtett valamit:

»A rab álmát nesz zavará meg. Felriad és oh iszonyat!... ágya rohadt szalmájából eleven egerek, patkányok légiói ugráltak elő.« (Virányossy (Glück) Adolf »A Rökus-kórház titka.«)

Mily iszonyu szép lett volna a színpadon ez a jelenet! Hogyan ájultunk volna el mindnyájan, kiáltván Torkos L. »Olvasókönyvével« hogy:

»Oh irgalom atyja ne hagyj el!«

De így is remek volt. Hangos »óh« szabadult fel a szorongó keblek mélyéről a gyönyörű diszletek, csoportok láttára. Én sem fojthattam el egy titkos sóhajt:

»Ah költőnek lenni, nagy, merész gondolat!« (Bájlaki Csongor »Lyrai maradványai« 72. l.)

Még egy ilyen est — és kárpótolva vagyok az elvesztett Hangliért.

Milyen boldog voltam!... a földszinten Abszi mosolygott rám. Bizonyos pillanatokban szüziess pirulással sütöttem le szememet. Ozenczi néni aludt s én czukros gesztenyét ettem. Pá!

Öllelek Birim, thuráni hévvel.

Kávéházi beszélgetés.

Köbi. Todod mi oz ojság?

Náthán. Nem todom.

Köbi. O Vilmos sászár odta edj fájn értem jelt o Táfénak.

A képviselős darab.

— »Én Thurán Anna.« —

A czimszerep, az ártatlanul rágalmazott hűséges »Én Thurán Anna, a híres Loreley-hajjal« Pulszky Károly képviselő bájos felesége részére iratott és szabott.

A darab Apponyi Albert gf képviselőnek van ajánlva.

A darab hőse, a felesége szoknyájához ragadt Bártfai Velitörisz lovag, őse Grünwald Béla képviselőnek, aki nem zsidó, hanem régi nemes. *)

A darab meséjének történeti alapeszméjével a szerzőnek ugyancsak Grünwald Béla képviselő ur kedveskedett.

A sajtóban a darab részére a reklámot Ábrányi Kornél képviselő vállalta magára és teljesítette is dobverő buzgalommal.

A darab fő vonzó erejét képező medvét a siker teljessége kedvéért lötte Kricsfalusy képviselő.

Az általános tapsvihár földézését s a szerzőnek a lámpások elé hívását elvállalta és megszínálta Fenyvessy Ferencz képviselő.

A kritikusi székeken ülők közt felvonásközi »ámbityusi kápáczyaálások« által kedvező »hangulátot« eszközlé Mikszáth Káldmády képviselő.

Irta pedig a darabot »Lartólk Bajos«**) ur, ki ugyan nem képviselő, de szeretne az lenni.

*

Opera.

— Bemutítás. —

Beniczky kormánybiztos tegnapelőtt mutatta be az Opera művészeinek, szinfaltologatóinak, villámgyujtóinak és tüzoltóinak az új igazgatót. Az ünnepies bemutatásnál, az opera portását kivéve, aki az ő rendes kapu előtti dolgait végezte, az Opera összes személyzete volt jelen.

Beniczky Ferencz a következő szavakkal mutatta be az új igazgatót: »Hölgyeim és uraim! A békés töke nem kellett önöknek — hoztam hát a gölyát. Mahler ur szép ember és fiatal, s ez, hölgyeim, önök előtt minden esetre becses tulajdonság. Szeressék őt mindannyian kor- és nemkülönség nélkül. Finom tapintatáról meg fognak győződni.«

Mahler ur meghatottan, németül bár, de már is magyar jargonban üdvözölte a tagokat. »Igélni nehéz, de megtartani könnyű«, mondja az a kitünő férfu, kinek nevérol nevezetik a szép ut, melyen ez a — engedjék így mondanom — ez a mi intézetünk áll. Az ő útján fogok haladni én is, mely a biztató remény zöldjébe torkollik bele. Magyarország polyglott állam levén, az eddigi öt nyelvü előadások helyébe a nyolc

*) A képviselő ur óhaja folytán ezt bármikor készek vagyunk kijelenteni.

**) A szerző ur saját elmésségü betűcsusszantásai.

A szerk.

A szerk.

nyelvü előadások lépnek. Könnyíti e feladatot az a körülmény, hogy azon a színpadon, melyen még az olasz szó is németnek, a tallián is tótnak, a cseh is angolnak, a francia beszéd is nagykőrösi abrakropogtató magyarságnak hangzik, helye van a volapüknek is, amelyet nyolczadikul szántam a mi zengő Babelünkbe. Természetes, hogy az Opera könnyü lovasságára: a balletre is sulyt helyezek. remélvén, hogy a tánczó hölgyek ezentul még jobban fogják kezelni lábszáraikat; elvárom tőlük, hogy a történelmi balletekben korhűségre törekednek. Ezzel, hölgyeim és uraim, koránt sincs még kimerítve mindaz, amit mondani akarok. De, jóllehet wagnerista vagyok, nem trombitálom ki egy szuszra egész programomat. A rivederci! Piano, andante, piu mosso, con fuoco, crescendo, accelerando, doremfasollasivességükbe ajánlom magamat! Elljén!«

Ezzel a jelentős és tartalmas bemutatás befejeződött.

*

Szigeti bácsi lova.

Nem a Pegazusa, — szárnytalan kesely volt Szigeti bá' lova, mely a minap elholt.

Kimult lova helyett Szigeti papának Thalia papjai más lovat adának.

Az se repül égig; szelid, jámbor fajta — Csak a Svábhegyre jár a jó öreg rajta.

Az új kínai fal.

Hátralékok megszüntetése.

A budapesti királyi ítélőtáblán mutatkozó u. n. hátralékok megszüntetésére célzó javaslatok.

„Pester Lloyd.“

Korlátozni kell a fölebbezést, még pedig olykép, hogy jogorvoslat csak a pörnyertes fél beleegyezésével legyen használható. Meg vagyunk győződve, hogy ily rendszabály a minimumra szállítaná le a k. tábla teendőt.

„Ügyvédek Lapja.“

(G.) A k. tábla restanctziái újra igazolják lapunk régen hangoztatott azon nézetét, hogy hazánkban kevés az ügyvéd. Csak a roszakarat mondhatja, hogy önzés szól belőlünk. Hisz a napnál világosabb, hogy az ügyvédek létszámának szaporítása a perek apadására vezetne, mert ugy elkapkodnák egymástól az aktákat, hogy a királyi táblára egy sem kerülne belőlük.

„Pesti Hirlap“.

(Szerkesztői üzenet.)

Alice kisasszonynak. Ön panaszkodik, hogy völegényének válópöre már három éve hever a kir. táblán. Fájdalom, Nagysád egy országos csapás alatt szenved, mely nem kiméli a szív gyöngéd érdekeit sem. A miniszter úr nem tartotta szükségesnek véleményünket kikérni; pedig mi szívesen szolgáltunk volna neki tanácssal e rovatban. Sújja meg hát ő excellenciájának, hogy legjobb volna a restanctziákat — *Félegyházára* küldeni és mint *értéket* kezeltetni. Biztosíthatjuk, hogy a rengeteg irathalmaznak rövid időn nyoma sem volna.

„Nemzet.“

A táblai restanctzia, melyet az ellenzék a saját céljaira szeretne kiaknázni, *épen nem baj*, sőt magasabb szempontból tekintve: szerencse. Megakadályozza az elhamarkodott ítélethezást. Pedig ez a justitia főerdeke, mellyel szemben mellékes kérdés az, hogy a jogkereső megéri-e pöre végét. A magyar ember a *jogért* harcol, nem az anyagi haszonért. Neki tehát az ítélet vételének ideje teljesen közömbös.

„Egyetértés.“

Sokat irnak és beszélnek mostanában a királyi táblai hátralékok okairól és megszüntetésöknek lehető módjairól. Legyen szabad rámutatnunk a baj igazi forrására és az orvoslás egyedüli eszközére. A betegség eredetét egyes egyedül a *közösügyes budgetben* köll keresnünk. Nem a betűjében — jól tudjuk ezt — hanem a szellemében. Amíg hazánk nem szabadul az osztrák eszmeirányzat erkölcsi nyügétől, mely a közös intézményekből átszivárog nemzeti életünk azon vidékeire is, melyek de jure a közönséges törvény alatt nem állanak: addig minden erőlködésünk hiábavaló lesz ezen és sok más bajaink megszüntetésére!

Legujabb!

Ép most jelent meg!

Sensatiós regény!

Társadalmunk egy részének hü tükre.

„Cyankali.“

Regény négy kötetben.

Írta: Filou.

1. kötet. *Aki nem szeret dolgozni.*
2. » *Aki uraskodni szeret.*
3. » *Aki pénzt lop.*
4. » *Aki megmérgezi magát.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sobrius. A pókhálós boros üveg kedves; a pókhálós élcz kevésbé. — H. A. Egyet közlünk. Ugy tetszik nekünk, mintha ezzel az eggyel ráhibázott volna a dologra. — F. M. Mért oly ritkán? — **Histrío.** A magyarázat után még zavarosabb előttünk. — **K. J.** Névjegyet kérünk. — **K. A.** Elmésőbb dolog nem kerül önnél, mint egy cselédány hibás írása? — **Dr. K.** Ha ki bírjuk hámozni a felesleges mellékességekből, tesszünk vele kísérletet. — **B. K. (?)** Kerestünk benne, de nem találtunk. — **D.** Tündödvé néztük névjegyét: hát igazán akadémiai polgár s nem normalista ön? — **B. S.** Beküld egy általánosan ismert régiséget s egy sületlen ujdonságot, amelyek dijakép »tisztélet« példányt kér. Még ingyen sem jár ezért. — **X. Y. Z.** Értesítése szerint a sáros v. megyei alispáni hivatalhoz két díjnokot neveztek ki 7 frt 50 kr havi fizetéssel. Vendelünk részvétét küldi. A m. héten kapott 1 frttal is kedveskedne sanyaró kollegáinak, ha megkapja címöket. — **Tacitus. K.** és Gr. tudtunkkal egy azon párton vannak. S így kárba vész az ügyes aperçu. — **N.-váradí olvasó.** Nagy zene-értő lehet az az önök helybeli Hanslikja, trombitáinak tele a fülét mikor alszik. — **Szokratesz.** Ennek nem, de igenis szólt az üzenet R. I.-nek. Az apróságok be vannak sorozva. — **Csabai P.** Faintosan cselekszi, de hamisan is. A versnek megkegyelmezzünk, de arról a geografikus elmésségről — sajna! — le kell mondanunk. Az a minapi strófa nem magától hullott ki. Erős rosta kell önnek, szítálja meg a herkópatér! — **Osszlán.** *Πη ελφελετετετεκ μι μάρ α γερεγ σοτ. Κηριωκ α μαριαζατοτ.* A magyarjával jobban reménylünk boldogulandhatni. — **K. J. F.** Sikerültek. Folytassa. — **M. K. (?)** A postabélyeg megmondja hol? Igen ám, ha a leveleken a postabélyeg olvasható volna. Az a lap mért legyen tudósabb a többinél? Mért tanulta legyen az ő táviratfordítója, hogy *Koprenitz*nek az ő magyar neve »*Kaproncza*«, s hogy a »*Saru*« folyó magyarul »*Szávas*«. — **G. J.** Rég elnyútt idézet. — **Bártfa.** A telegrammot nem értjük.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi süketsegtől és fülzugasától meggyógyult, készségesen küldi e szer leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Cím: Nicholson, Wien, IX., Kolingasse 4. 122